

5 daagse retraite in Emmaus bezinningscentrum van 7 t/m 11 september 2026 met zuster Margaritha Valappila en Pastoor Manfred M. Huber

Dag lieve mensen,

Ongeveer 2 maanden geleden hebben we een bijzonder mooie, genadevolle en zeer goede retraite mogen beleven in het bezinningshuis Emmaus te Helvoirt, onder leiding van pastoor Huber.

De zuster was helaas verhinderd vanwege een zeer zieke zus in India.

Vele mensen zijn aangeraakt en ook enkele hebben een genezing mogen ontvangen.

Men heeft mij verschillende mooie getuigenissen gestuurd.

Er komt een nieuwe retraite van 7 t/m 11 september in Emmaus te Helvoirt.

De zuster, pastoor Huber en Emmaus hebben dit bevestigd.

Inschrijving is weer mogelijk begin februari 2026.

Hieronder nog een mooie samenvatting van een lezing van de zuster.

Wie is er hier die God niet kan vinden? Zo vraagt de zuster

Als jullie mij roepen en als jullie tot mij komen en bidden, zo verhoor ik jullie, zoeken jullie mij dan vinden jullie mij. Als jullie met het hele hart vragen, dan laat ik mij door jullie vinden zegt Jezus!

Het is heel belangrijk dat wij Hem met ons hele hart toebehoren.

Zolang wij in zonden leven is dit een blokkade tussen mij en mijn God.

Hij kan ook een antwoord geven op ons gebed als we hem roepen.

We lezen Jesaja 59 –1: God zegt mijn arm is niet te kort dat ik je niet kan redden.

Zijn gehoor niet te zwak om te luisteren.

Jullie wangedrag is het dat jullie en je God uit elkaar heeft gedreven. Door jullie zonden houdt hij zich verborgen en wil hij je niet meer horen. En daarom kan God niet altijd een antwoord geven op ons gebed.

We zullen Hem zoeken en niet vinden zolang we in zonden leven. Zo lezen we 29/13 nogmaals

Zoeken jullie mij dan vinden jullie mij. Velen van u zijn hierheen gekomen met grote problemen.

Velen zijn gekomen omdat ze ziek zijn. God zij dank zijn er verschillende ziek. Ikzelf ben in mijn leven ook zeer ziek geweest. Toen heb ik Hem met heel mijn hart gezocht.

Ik heb Hem gezocht en God bedankt dat ik ziek was. Het was maar 4 maanden. Ik dank God voor alle ziektes die ik nu nog heb en het lijden, maar het is geen lijden het is een vreugde ook als we pijn hebben. Als we met God leven.

We hebben hier geen blijvende plaats, wil er iemand van u 200 jaar worden? Ja dat is het, wij mensen denken wij leven voor altijd. Maar het kan zo zijn dat plotseling de taxi komt dan moeten we instappen of je nu wilt of niet dan moeten we met hem meegaan, waarnaar toe dan?

Johannes evangelie hoofdstuk 14 lezen we: Ik heb voor jullie allemaal al woningen voorbereid

Ja, willen we deze woning nu aannemen of niet? Ja roept men in de zaal, wat jullie nu zeggen is niet voldoende vervolgt de zuster!!

We moeten ons voorbereiden.

We komen heel precies op de plek, zoals we hebben geleefd. We beslissen voor onszelf.

Nemen we de woning aan of gaan we naar de andere kant? Gaan we naar de andere firma? (hel)

Weet u welke firma dat is? O u weet het al? Het ruikt er vreselijk en er is een ongelooflijke hitte.

Ik wil er niet te veel over zeggen maar hier is het leven en daar is de dood.

U kunt zelf kiezen wat u wilt, u kunt zelf beslissen, hier is het water hier is het vuur. Maar je weet het vuur brandt. U kent allemaal de geboden van God. En toch leeft u in de zonde!! En u denkt ik kan mij nog veranderen als ik eens oud ben zuster. Dan doe ik het anders maar zolang ik jong ben dan wil ik graag samenwonen met mijn vriendin of met mijn vriend ondanks dat u weet dat het zonde is.

Hoewel veel mensen weten, dat in zonde samenleven een grote zonde is en dit toch doen, zullen ze nooit het koninkrijk der hemel bereiken.

En ze leven in zonden en zeggen; ach ja dat is tegenwoordig zo zuster.

Heeft u enig idee? Ze zeggen ach zuster dat was vroeger zo en dat is tegenwoordig toch normaal.

Maar ik vraag jullie, gelden de geboden van God alleen voor vroeger? Of geldt dit ook voor vandaag?

Hebben de geboden van God wat met mode te doen? De geboden van God gelden voor alle landen. Of gelden het 5de en 6de gebod alleen voor Afrika en India? Sommige denken was ik maar niet gekomen, maar het zal jullie geen kwaad doen.

Dus denkt u er eens over na waarom vind ik mijn God niet in mijn leven?

We hebben pas een retraite gehad in Hongarije. Vele zieken waren gekomen. Niet iedereen is genezen maar velen hebben wel God gevonden omdat ze Zijn weg hebben gekozen.

Sommige hebben Jezus al gevonden in het lofprijzen.

En we kunnen Jezus vinden in de biecht en de eucharistie.

En weet u; niet het lichamelijk genezing is het belangrijkste, maar de genezing van de ziel.

Een nieuw hart zult u meenemen. Uw stenen hart haalt hij eruit en zijn hart van vlees en bloed ontvangt u. Maar we moeten eerlijk zijn naar onszelf en God.

Zoals u in het voorgaande kunt lezen is het raadzaam nu reeds de juiste keuzes te maken in ons leven. Ze zijn zo bepalend voor daar waar we na onze dood zullen terecht komen.

Als we boven zijn kunnen we niets meer regelen en zijn we afhankelijk van de genade van Jezus en Maria en van diegene die voor ons willen bidden.

Hiervan is het afhankelijk hoe lang we op deze plek van loutering zullen verblijven voor we in de Hemel mogen komen.

Hieronder dan de eerste getuigenis van een deelnemer van de retraite

Beste pater Hubert en Margaretha,

Voordat ik naar de retraite kwam, heb ik veel gebeden.

Bijvoorbeeld, het doorbreken van mijn negatieve gedrag jegens mijn kinderen En van de verwerping, mijn ouders hadden eigenlijk geen 2de kind verwacht.

Ik had al een tijdje het gevoel dat ik mijn eigen kinderen en schoonouders dezelfde negatieve dingen aandeed als mijn moeder (en ja, ik schaamde me er zelfs voor). Ik was me er volledig van bewust dat dit echt onacceptabel was. Ik verlangde er echt naar om ervan verlost te worden.

Toen ik ging biechten, sprak ik over alles wat me dwarszat. Ik gaf ook aan dat ik dit verkeerde gedrag niet wilde, en toch deed ik het nog steeds. Toen de priester zei: "Je weet dat Jezus boven alles van je houdt, anders zou je hier nu niet zitten," begon ik te huilen, en toen drong het tot me door: dit zijn stromen van levende liefde. Tijdens het genezingsgebed raakte het gebrek aan liefde van mijn moeder me diep. Ik had me niet gerealiseerd hoe diep deze wond nog steeds zat, ook al was er in de vorige retraite al over gesproken.

Ik ben een tweeling. Mijn broertje werd eerst geboren, en pas toen zag de dokter dat er nog een baby was. De dokter zei: het is nog niet voorbij. Er komt er nog één." Maar onze moeder was uitgeput na haar eerste bevalling, dus werd ze in slaap gebracht. De dokter bracht me met enorme moeite ter wereld. Eerst probeerde hij de baby met zijn arm/hand te draaien, toen met een tang en ten slotte met grote kracht met een zuignap. Het duurde lang voordat ik geboren werd. Het hoofdletsel dat ik bij mijn geboorte had opgelopen is gisteren genezen. Ondertussen voelde ik een brandende warmte in mijn hoofd en op een gegeven moment een heel geleidelijke verschuiving van de ene hersenhelft naar de andere. Toen dat gebeurde, dacht ik: wauw.

Die avond was ik moe van het huilen om het verlies van de liefde van mijn moeder. Ik kroop vroeg in bed, maar ik voelde mijn hoofd nog herstellen (tintelen). Ik gaf me over aan Jezus. Normaal gesproken zou ik bang zijn geweest, maar deze keer bleef ik vredig onder de warme dekens in bed en viel ik laat in slaap. Ik werd kort na drie uur 's nachts wakker. Ik stond op omdat ik nog een laatste dutje alleen met Hem in de kapel wilde doen. Uiteindelijk vroeg ik Hem om een woord, en je weet wat ik zei: Ja, God is mijn redding; ik zal niet bang zijn, want ik heb vertrouwen. De Heer is mijn kracht en mijn macht. Hij is mijn Redder geworden (Jesaja 12:2). Halleluja! Ik ben er al jaren vast van overtuigd dat alleen Hij mij van mijn ziekte kan genezen. (Het evangelie van de vrouw met de bloeding is mijn favoriete evangelie.)

Het was een prachtige retraite; alle lof komt Hem toe! ❤️
Met liefde,

(Ik vind het zelf zo'n mooi getuigenis – waarom schaam ik me er zo voor om er voor anderen over te getuigen?)

Zoals u kunt lezen is deze getuigenis een voorbeeld van vertrouwen in Jezus zijn Barmhartigheid.

Gewoon vertrouwen in de Heer (Ik ben er al jaren vast van overtuigd dat alleen hij mij van mijn ziekte kan genezen!!)

En vraag Jezus om hulp zoals ook de schrijfster van deze getuigenis schrijft (Voordat ik naar de retraite kwam, heb ik veel gebeden)

Deze mooie combinatie van vertrouwen en vragen in gebed is uiteindelijk haar redding.

Met vriendelijke groet,
Joep